

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

37 številka. **MARIBOR** dne 11. septembra 1924. 58. letnik.

Złoba in neumoost.

Minister notranjih zadev Nastas Petrovič se je pred kratkem izjavil o Pribičeviču, da je to človek, ki nima niti ene lastnosti, potrebne pravemu in treznemu, kulturnemu in uspešnemu politiku. Pribičeviča je enkrat samo zlobnost in zagrizenost, drugič pa napravi vtis, kot da bi ne bil čisto razsoden. Če je drugo, potem ga je treba obžalovati kot človeka, a mora se le reči, da vse njegove lastnosti niso primerne za človeka, a še manj za politika. Sodba ministra Petroviča je ostra, a pri tem popolnoma točna. To potrjujejo vsi, ki Pribičeviča dovolj dobro poznajo, vidi se pa to tudi na njegovih pristaiših, ker slabe lastnosti voditelja so v polni meri prešle tudi na celo članstvo njegove stranke. Minister Petrovič je še omenil, da je za demokrate sreča, ko so se Pribičeviča iznebili, nesreča pa za radikale, katerih se sedaj drži.

Zlobnost in zagrizenost pomešana z nerazsodnostjo je v največji meri obdala veliko večino Pribičevičevih ali samostojnih demokratov in te slabe ter tudi pogubonosne lastnosti se vidijo najbolj sedaj, ko bije ta družba najvročejšnji boj proti sedanji vladi. Ta boj je boj samih laži in ima to znamenitost, da je še bolj nerazsoden, kot pa zloben. Pribičevičevi pristaši so namreč na silno krivi poti, ko mislijo, da je ljudstvo nerazsodno in neumno. Policajdemokratski listi prihajajo s stvarmi, ki ljudi naravnost osupnejo po svoji nezasljeni neumnosti in po svojem nerodnem varanju. Tako čitamo dan na dan po »Jutru«, »Narodu«, »Taboru« in »Domovini« nerazsodne hujskarije glede davkov. — Policajdemokrati pravijo, da se davki na vso moč iztirjujejo. Davki se pa ne iztirjujejo ne bolj in ne manj, kakor pod prejšnjo vlado, ki je kriva teh davkov in pritiska davčnega vijaka. Ta vijak so privili radikali in Pribičevičevi in sedanja vlada, ki je vzela na program izenačenje davkov, davčnega vijaka v nekaj tednih ne more zopet odviti. Da se tolikga dela ne more izvesti preko noči, je pač jasno vsakemu pametnemu človeku.

Nadalje se izmislija in laže, da meče vlada invalide in penzioniste skozi vrata. Res je ravno nasprotno, da se po dolgih letih pod sedanjo vlado prvič sprejemajo predlogi invalidskih in drugih organizacij ter uvrščajo v nove zakone, ki bodo po možnosti popravljali od poprej nakopičeno velikansko krivico.

Policijademokratskim lažnjivcem in hujskačem tudi prav dobro služi obstoječa vojska. Na vso moč hujskajo, očitajo in vpijejo o velikih stroških sedanje vlade za armado. To očitanje je tudi silno zlobno in neumno, ker ne gre za nič drugega, kakor za vzdrževanje tistega števila vojske, ki je bilo določeno od prejšnjih vlad in ki se črez noč tudi ne da odpraviti, razven z

novim proračunom. Če bi vlada v tem oziru kaj ukrenila bi bili Pribičevci prvi, ki bi zagnali strašen vik in krik, češ, da vlada »ogroža in ruši državo«. Po tistih listih, ki so poprej pisali, kako dobro se našim fantom godi pri vojaških v Makedoniji, čitamo sedaj kar na enkrat, da je škandal in krivica, da naši fantje še niso prišli iz Makedonije domov služiti vojake. Kako se premeščajo veliki vojaški oddelki, je ljudem dovolj dobro znano. To vedo prav dobro tudi policajdemokratski lažnjivci in hujskači ko pišejo o vojaških razmerah, zatajujejo, kakor svoja prejšnja stališča in naziranja, tudi to, da se uvaja sedaj nov red v vojski in da ne ostanejo več ne-kaznovane razne surovosti višjim napram nižjim.

Ker se korupcija sedaj odločno pobija, si Zerjavovci posebno korupcijo izmišljajo. Za njih je korupcija, da je bil profesor Jarc imenovan za vladnega komisarja Kmetijske družbe. Zerjavovci si namreč mislijo, da so ljudje že čisto pozabili, kako je avtonomijo Kmetijske družbe potepal Pašič—Pribečevičev režim, ki je postavljaj za komisarje Zerjavove hlapce. Komisarji so sploh izum prejšnjega režima, ki je uničeval samoupravo, da je zamogel po svojihhlapcih ljudsko voljo enostavno potlačiti. Sedanja vlada tega ne pozna, ampak uvaja v upravo duh enokopravnosti in spoštovanja del zakonov. Pri Kmetijski družbi ima profesor Jarc voditi posle družbe tako dolgo, dokler se ne izvršijo volitve.

Podoben badesto-zlolihi hujskarji in laži bi se dalo navesti dolgo vrsto; pa ni potreba, ker je pristaša prejšnjega režima popolnoma obsenčil duh dobroznane- ga voditelja in ker so povrh še čisto glavo izgubili vsled vladnih ukrepov za pobijanje in preganjanje korupcije. Izguba oblasti in pa še strah pred odgovornostjo je od kolovodij navzdol popolnoma zdviljal in zmešal vse stebre Pašić—Pribečevićve stranke.

Pozor pred hlapci prejšnje vlade v državni službi.

Ob priliki jugosokolskega izleta v Zagrebu so mnoge priče slišale od raznih policijskih organov, ki niso hoteli posredovati ob raznih pouličnih spopadih, naslednje, prav značilne besede: »Naj se le tepejo, naj le nastanejo kravali, da Davidovičeva vlada pade in Pribevič zopet pride!« Nadalje so poročali vsi listi, razven onih par, ki služijo P. P. družbi, da so policisti, ki niso hoteli skrbeti za red ali pa so celo svojo oblast izrabljali, skrili svoje službene številke, da se jih ne bi moglo klicati na odgovornost. Te ugotovitve in pritožbe glede drznega poslopanja hlapcev prejšnjega režima v državni službi pa ne prihajajo samo iz Zagreba, am-

pak tudi iz drugih delov države in tako tudi v veliki meri iz krajev predvojne Srbije. Beograjski list Davidovičeve stranke »Demokracija« navaja celo vrsto primerov iz dežele in pa tudi iz najbližje bližine vlade, da so se razni uradniki — agenti Pašića in Pribeževića, izkazali s pravo upornostjo proti naredbam sedanje vlade. Značilne primere beležijo iz vseh ministrskih oddelkov. Največ upora je bilo seveda tedaj, ko so novi ministri prevzeli svoje posle. Razni načelniki niso hoteli izročati spisov, drugi so pa zopet skrajno sumljivi, da so pomagali prejšnjim režimovcem uničevati dokaze in sledove korupcije. Na kongresu UJU v Dubrovniku se je neki višji uradnik ministrstva prosvete tudi izkazal kot zagrizen agent prejšnjega režima in popolnoma sposoben za vsako zlorabo na svojem službenem mestu. Bil je namreč najbolj vnet pri sklepanju resolucij, ki so v ostrem nasprotju z duhom sedanje vlade in običajni pozdrav zbranega učiteljstva na ministra prosvete je izizvalno izostal baš na njegov predlog.

Pašič—Pribičevičevi agenti, ki izigravajo, zasmehujejo ter tudi potvarjajo naredbe sedanje vlade, imajo namen predstavljati položaj vlade kot slab in nestalen. Delo teh sumljivih ljudi v državni službi naj bi vplivalo na ljudstvo, češ, poglejte, kako slaba je vlada, ko še mi vedno delamo, kakor hočemo in kakor smo poprej delali. Na to karto polagajo voditelji prejšnjega režima veliko važnost in če se sumljivim agitatorjem Pašič—Pribičeviča v državni službi ne prepreči zavratniško in rovarsko delo, nastane lahko znatna škoda. Med agenti P. P. režima je prav malo tako daleč zapeljanih ljudi, ki bi bili v resnici uverjeni, da je sedanje stanje samo prehodno, in sicer kratkodobno, marveč največ je takih, ki ne kljubujejo iz slepe zapeljivosti, ampak preučujejo in po navodilih strankarskih voditeljev, odnošno vsled tega, ker so po poklicu že davno strankarji in ne več uradniki. Če se te kratkomišlji odpravi iz službe, ne bo pač nobene škode, ampak ravno nasprotno, velika korist, kar bi se na ta način zopet ukrepila vrsta in zavest neodvisnega uradništva ter bi tako blodneži in zaslepljenci sami od sebe prenehali.

Pašić in Pribičević sta leta in leta trebala nepristranost iz uradniških vrst, a to gotovo tudi sama vesta, da njuna vzgoja in vera v stari režim ne more dolgo ostati, če novi režim pravice in zakonitosti pokaže vso svojo moč in po potrebi tudi vso strogost. Radi tega voditelji Pašić-Pribičevićeve politike na vso moč hujskajo svoje pristaše-uradnike, češ, če se z njimi da kaj doseči, se doseže hitro, ali pa nič in nikdar več. To potrjujejo razni izgedi, ki so se dogodili takoj po nastopu nove vlade ter se po malem še nadaljujejo ali pa vsaj pripravljajo. Ko so po Srbiji pristaši sporazuma proslavljali vladno spremembo, so postopali razni na-

Dr. A. Jehart:

Nekaj o potovanju v svetopisemske dežele.

»Potovanje —? Pa v takih dragih časih —? Tega pač ni treba —? Kje bodeste pa denar dobili—?« Tako đujemo tega in onega ugovarjati.

Da vas pomirim, vam bom na vsa ta huda vprašanja lepo po vrsti odgovoril. Prepričan sem, da bode te še preden vse preberete že navdušeni pristaši moje misli. —

Vsak rokodelčič mora potovati, da se razgleda po svoji stroki. Tudi profesor Sv. pisma je rokodelec, njegovo orodje so knjige, njegova stroka je razlaganje Sv. pisma, delo njegovega truda pa je izobrazba mladih duhovnikov. Kdor pa hoče razlagati in učiti Sv. pismo, ta si mora ogledati svetopisemske dežele.

Kakor veste, nam podaja Sv. pismo Božje razodetje. Bog pa nam razodetih resnic po večini ni podal zbranih in sestavljenih, kakor jih imamo danes na primer zbrane v katekizmu, ampak, bi dejal, v okvirju zgodovinskih dogodkov. Zgodovina človeštva in posebič zgodovina Izraelcev je nositeljica, je posoda Božjih obljub in Božjega razodetja.

Izraelci pa so živeli v deželah, ki so čisto drugačne nego naše, v deželah, ki jih imenujemo »Jutrovo«, »svetopisemske dežele.« Gore in doline, vode, rastlinstvo in živalstvo, vse je drugačno. Ljudje tam drugače živijo, drug jezik govorijo. Njihovo življenje in obnašanje, njihovo delo in opravilo, — vse se je razvilo pod vplivom njihove vroče domovine. Kajti svetopisemske dežele ležijo v vročem pasu ali pa vsaj čisto blizu njega.

Zivljenje in mišljenje Izraelcev in njihovih potomcev Judov in drugih narodov, ki jih še omenja Sv. pismo, pa odseva iz vsake strani Sv. pisma. Čisto drugačno je nego smo ga vajeni mi, nepojmljivo, tuje, večkrat nerazumljivo. Sv. pismo je zares pismo, pisano v daljnih krajih in naslovljeno na vse človeštvo.

Pa je tudi pismo iz davnih časov! Dogodki, ki so nositelji Božjega razodetja, so se vršili več tisoč let pred nami. Ze zdavnaj so se svetopisemska mesta podrla v prah in razvaline, sto- in stoletja so valovala črez nje, vojske so jih teptale, čas je nasul več metrov visoke ruševine na zidove, nekateri kraji so brez sledu izginili, druge spet šele v najnovejšem času s trdom izkopavamo iz sipin.

In o teh daljnjih krajih in davnih dobah govori Sv. pismo. Dan na dan bi naj svetopisemski učenik vse to razlagal, pa teh krajev sam še nikdar videl ni! Le slabo nadomestilo bi bilo, kar so drugi videli in izkusili. To bi se reklo, gledati in opisovati svet, kakor se vidi skozi tuja očala. In tuja očala ne svetijo dobro! Sam mora vse videti, potem bo s pridom učil in šele tedaj bodo imele njegove besede pravo vrednost in veljavo.

Ker je študij svetopisemskih krajev take važnosti, so sv. Oče v posebni okrožnici toplo priporočali vsem, ki se bavijo s Sv. pismom, naj vsaj enkrat v življenju potujejo v te dežele.

In ogledati si mora vse. V Palestino pojde, hodil bo po stopinjah Gospodovih, pristuškoval bo hribom, dolinam, šuštenuj oljčnih gozdov, šumenju Jordana, skušal bo zvedeti, kaj pripovedujejo o Gospodu in o Njegovih besedah, ki so tod donele. Opazoval bo življenje. Jutrovec se je malo izpremenil od svetopisemskih časov sem, kultura se ga ni mnogo dotaknila. Današnji

orientalec živi več ali manj še vedno tako, kakor ga nam
slikajo Evangeliji.

Iti pa mora tudi v Egipt in na Sinaj, po sledovih Izraelovih. Štiristo let so živeli Izraelci v Egiptu, štiri-
deset let v puščavi sinajski. Pet Mojzesovih knjig go-
vori o teh dogodkih. Nadležni faraoni so večkrat upadli
v dežele izraelske, egiptovska kultura ni ostala brez
vpliva na njihov razvoj. Egiptovski hieroglifi, sklesani
v skale in na spomenike in pisani na »papirose«, nam
pripovedujejo o življenju in mišljenju Egipčanov noter
nazaj do četrtega stoletja pred Kristusom. Marsikaj za-
nimivega se najde v teh starodavnih slovstvenih spome-
nikih, kar je velike važnosti tudi za razumevanje Sv.
pisma.

Tudi k Rudečemu morju bo šel in poiskal mesto, kjer so po vsej verjetnosti Izraelci potovali črezenj. In v Sinajsko puščavo in pa na samo goro Sinaj bo tudi treba iti in še dalje po sledovih Izraela. Lastna izkušnja in lastno naziranje teh krajev bo mnogo pripomogla k rešitvi marsikaterega še nerešenega vprašanja v Mojzovih knjigah.

Obiskal bo dežele onstran Jordana, dežele Idumejcev, Moabičanov, Amonitov. Ostanki teh ljudstev še danes živijo pozabljeni pastirski življenji med svojimi griči, prav kakor nekdanji ob času Davidovem.

Tudi v Damask pojde in si pogleda »Ravno ulico«, kjer je molil izpreobrnjeni Paul, in na Libanon k cedram, ki jih toliko hvali Sv. pismo. Na visokem gorskem sedlu Libanona še danes stoji par ceder, 2—3 tisoč let starih, ki so Salomonove čase videle —.

Nazadnje pojde tudi še Babilon in v Ninive. Mnogo govori Sv. pismo o teh krajih. V sivi davni dobi, 5–6 tisoč let pred nami so tod živeli narodi, ki so danes po-

čelniki in komisariji ravno tako, kot da bi še vladal prejšnji režim. Po Bosni in Dalmaciji so od prejšnjega režima najeti in zaslepljeni državni uradniki še tedne in tedne po nastopu nove vlade najhujše izrabljali svojo oblast, a ker je ljudstvo tako razumno, da loči nove od starih, in razume, da se duh prejšnjega protiljudskega režima ne da kar čez noč odstraniti, seveda niso dosegli svojih ciljev in namenov. Gotovo pa je, da imajo še za bodoče razne zahrbtnje nakane, katerim se prepreči vsak uspeh ter se jih onemogoči za vedno na ta način, da ostane vlada z ljudstvom v najožjem stiku ter najostreje kaznuje in zatre vsak pojav in čin upornosti in rovarstva med državnimi uradniki, ki ne ogroža samo novi red, ampak tudi temelje življenske varnosti in pravnega reda v državi.

Iz poglavja o narodnem gospodarstvu.

Vesti iz vinorodnih dežel.

Po vesteh, katere prinaša časopisje iz raznih vinorodnih dežel v Evropi, se lahko sklepa, da bo letos, celotno vzeto, precej dobra vinska trgateg. Po vinorodnih krajih na Francoskem je bila letos dovolj časa suša; šele zadnji mesec je tudi tamkaj precej deževalo in dež je popravil, kar je poprej škodovala suša. Po celi Franciji pričakujejo letos dobro vinsko trgateg in ravno radi izgledov na dobro vinsko letino cene francoskemu vinu zadnji čas niso poskočile. V zgornji in srednji Italiji je stanje vinogradov v primeri s Francijo precej slabše, a južne vinorodne pokrajine na Italijanskem pričakujejo za letos izborna vinska trgateg. Iz Španije tudi prihajajo poročila o izvrstni letošnji vinski letini. Slabša so poročila glede izgledov na trgateg v Avstriji in na Madžarskem. Baš radi slabih izgledov na letošnji trgateg na Madžarskem in v Avstriji se v teh krajih skoro dnevno spreminjajo vinske cene. Na Čehoslovaškem pričakujejo letos izborna vinska kvaliteto, a vendar bo trgateg v Čehoslovaški letos nekoliko slabša glede količine kakor lani. Glede letošnje trgateg so najslabši izgledi v naši državi. Dnevni dež, ki se je raztegnil v Jugoslaviji preko celih mesecev, ki pridejo glede vinskega pridelka najbolj v poštev, še sedaj biča naše vinograde in bo letos pri nas glede kakovosti in količine zelo slaba vinska letina. Na našem vinskem trgu so začeli zadnji čas celo povpraševati po: hrvatskih, sremskih, vojvodinskih in slonjanskih vinih. Vinska kriza je v naši državi edino še v Dalmaciji. Dalmacija je prodala komaj eno tretjino od lanskega vinskega pridelka.

Iz trga z živim blagom.

Iz vseh dežel v Evropi prihajajo poročila, da gonijo živinorejci vedno več živine na trg in radi tega cene živini povsod padajo. Na dunajskem živinskem trgu so padle cene za 1000—1500 avstrijskih kron pri enem kilogramu. Cene na Francoskem so padle za 10 centimov in nekoliko celo v Pragi. Po naših jugoslovanskih živinskih trgih je bil v zadnjem času opazovati slabši dogon živine, a cene so ostale v splošnem precej stalne. V Zagrebu so padle zadnji teden cene teletom in kravam za 25 par pri enem kilogramu. Zdravstveno stanje živine v Jugoslaviji je zelo povoljno ter zadovoljivo. Na zagrebškem sejmu so se kretale cene ži-

polnoma izginili. Velikanska mesta so pozidali, trgovina je cvetela, obrt, poljedelstvo, celo lepe umetnosti so gojili. Kdo se ne spominja babilonskega stolpa, ki, vsaj deloma, še danes stoji, komu ni znan kralj Nabuhodonozor in o Ninivah in preroku Joni ste tudi čuli. In vsi ti kraji vstajajo dandanes iz sipin in ruševin dolgih tisočletij in pod lopato in motiko pridnih raziskovalcev se razgrinjajo našim začudenim očem tempeljni in palače, tlakane ceste in hiše, ki so stale ko so Evropo krili še pragozdi in močvirja. In stotisoči klinopisnih tablic, glinastih, v ognju žganih plošč s klinasto pisavo, prihajajo na dan iz sipin, kjer so ležale tisočletja in čakale na bistroumne učenjake naših dni, ki so po dolgem trudu končno rešili zagonetne klinopise. In te tablice nam pripovedujejo o življenju pradavnih dob in potrjujejo, kar nam Sv. pismo poroča o njih.

Se več bi vam rad povedal, kaj vse bi si bilo treba ogledati, pa gospod urednik že sega po škarjah in vi me vprašujete: »Tako potovanje bo trajalo silno dolgo in bi stalo strašno denarja! Denarja pa ni!« —

Predvsem vas moram opozoriti, da se dandanes tudi po Jutrovem lahko naglo potuje. Angleži, ki so po vojni vse te kraje dobili v svoje roke, so speljali celo vrsto železnic, posebno po Palestini. Iz Egipta prideš v 14 urah čez puščavo v Jeruzalem, koder je svojčas sv. družina morala potovati 7—8 dni. Iz Jeruzalema se v 4 urah pripelješ v Nazaret, kamor si prej potreboval dva dni. Iz Nazareta v Damask potuješ šest ur, iz Damaska prideš tudi v šestih urah čez Libanon v Beirut.

Razen železnic vozijo dandanes po dobro udelanih cestah turistovski avtomobili na vse strani. Svojčas si potoval z vegljastim vozičkom cele ure do Jeriha in do Mrtvega morja, danes te pripelje tja avto v manj ko eni uri.

vinu v zadnjem času takole: domači hrvatski voli 10—14.50 D, bosanski 13—15, slabše vrste 9—12 D, hrvatske krave 9—14.50, bosanske 8—12, telice 12.50 do 15.50, teleta 17.50—27.50. V Beogradu so se prodajali pitani voli po 13—15, srednje vrste 11—12.50, ovce 8 do 9. Mesne cene v Mariboru so bile te le: 1 kg govejega mesa I. 27.50, II. 25, III. 25; teletina I 25—30, II. 22—25; svinjina je po 22.50; konjsko meso I. 12—15, II. 8—15.

»Iz žitnega trga.

Žitna trgovina se pri nas v zadnjem času zelo lepo razvija. Na žitnem trgu je dovolj blaga, pa tudi kupcev. Zadnje tedne so se žitne cene tako ustalile, da so odgovarjale prodajalcu in kupcem, posebno še mlinom. Pšenica je po 350 D — franko postaja in ta cena je posebno prikladna za mline, ker so ti zadnji teden prodajali moko nularico po 580 D — franko postaja. Inozemstvo plačuje pšenico po 194 čehoslovaških kron, ako odbijemo od te ravnokar omenjene cene vozarino, potem pride naša pšenica v inozemstvu na 380 D. Koruza je stalna v ceni in to radi tega, ker se pri nas veliko rabi koruze, pa tudi inozemstvo pridno povprašuje po tej robi. Koruza je sedaj po 290—300 D. Vedno deževno vreme zelo škoduje letošnji koruzi po Vojvodini in je velika nevarnost, da bo letos ravno po naših najbolj žitnorodnih krajih zelo veliko pokvarjene koruze, ki ne bo za drugo, nego za pridelovanje špirta. — Trgovina z ovsom je omejena samo na našo državo in oves se giblje v cenah med 280—290 D. — Zelo veliko je na žitnem trgu zanimanje za naš fižol in sicer ponujajo cene v dolarjih inozemski trgovci. Največ našega letošnjega fižola bo odromalo na Holandsko in na Angleško. Dosedaj je imela trgovina z našim fižolom in inozemstvom v rokah Italija, a sedaj se je to preobrnilo. Cene fižola se kretajo med 420—430 D.

Iz lesnega trga.

Lesna trgovina se v naši državi jako ugodno razvija. Izvoz našega lesa, ki je življenskega pomena ne samo za naše lastnike gozdov, ampak za celo državo, postaja vedno bolj živahen. Razvoj naše lesne industrije bi bil še večji, če je ne bi oviralo veliko pomanjkanje denarja, da si zadnje čase uporablja že inozemski kapital. Da si nam v lesni trgovini z inozemstvom ostro konkurirata Avstrija z mehkim in Rumunija z mehkim in hrastovim lesom, se izvoz od dne do dne večja; posebno se mnogo proda hrastovega lesa, po katerem naša država slovi kot prva v Evropi. Izvažamo tudi mnogo mehkega lesa, katerega večinoma producira Slovenija in Bosna; prodaja se v Italijo in Grčijo. Trdi les se izvažava v Francijo, osobito v Marseille. Poleg denarne krize ovira naš izvoz pomanjkanje vagonov, katerega ob-

čutimo vedno vsako jesen. To je tudi zakrivilo, da nas je Rumunija v Grčiji skoro popolnoma izpodrinila. — Rumunskim trgovcem tudi pomaga nizak kurz njihovega denarja (100 grških drahem je 144 D ali 400 rumunskih lejev); tudi transportni stroški so pri njih majhni, ker spravljajo svoj les do Črnega morja po Dónavi, nadalje po morju.

Uporaba lesa doma je neznatna. Zida se jako malo, zato so lesni trgovci glede tesanega lesa za stavbe navezani popolnoma na izvoz. Male trgovine na deželi in v mestih, ki so živele prej večinoma od prodaje na drobno, se nahajajo radi tega v precejšnji krizi. Skladišča so napolnjena in marsikdo mora prodati pod vsako ceno, da pride do potrebnega denarja. Izvoz tesanega lesa bi se silno dvignil, če bi Anglija uresničila svoj gradbeni načrt: da odpomore stanovanjski krizi, namerava zidati 5 milijonov stanovanjskih hiš; za zidavo bi potrebovala ogromne količine stavbenega lesa.

Drva se prodajajo na Madžarsko in v Italijo. Cena se giblje med 2600—2800 D za vagon in izvoz vedno raste. Izvažava se tudi drva in rezan les v severno Afriko; vendar je izvoz tja precej riskanten in dobičkonosen le za večje firme, ki pošiljajo cele ladijske transporte.

Za živahnejši razvoj izvoza bi bilo nujno potrebno znižanje prevozne tarife. Če bi bila tarifa nižja, bi bilo našim izvoznikom mogoče konkurirati na evropskih lesnih tržiščih z vsako državo; Rumunijo bi v Grčiji takoj izpodrinili, kar bi bilo posebno velike važnosti za Južno Srbijo, kjer se lesna trgovina čimdalje bolj razvija, primanjkuje ji pa primerne inozemskega trga za izvoz. Grčija bi bila za to kot nalašč, ker se nahaja v neposredni bližini, kot Italija pri Sloveniji.

Cene se drže zelo čvrsto ter so franko vagon približno sledeče: hrastovi plohi I. 1500—2000 D, II. 900 do 1000 D; hrast za furnire 3000—4000 D, hrastove deske neobrobene 3000—3500 D, izbrane 5300—5800 D, hrastovi tramovi 1500—2000 D, hrastovi železniški pragi 50—80 D komad; bukovni plohi 300—400 D, bukov rezan les, parjen 1300—1600 D, navađen 1200—1400 D, železniški pragi komad 40—50 D; jesenovi plohi 700 do

Pravo
Schicht-ovo milo z znamko „Jelen“
varuje Vaše drago perilo. Pri nakupu pazite na ime „Schicht“ in na znamko „Jelen“!

Iz Jeruzalema vozi po gladki cesti avto par ur v Nazaret. Prej si z vozom rabil par dni. Zarana se odpelješ iz Jeruzalema, si ogledaš vse znamenitosti Samarije in Galileje, pa si zvečer spet doma v svojem stanu v Jeruzalemu.

Angleški vojni avto vozi iz Beiruta čez Libanon in čez puščavo k Eufratu in Tigrisu ter v Babilon. Dva dni potrebuje za pot, ki so zanjo moral prej žrtvovati tri tedne napornega jezdárjenja in nočevanja po nesnažnih, samotnih vaseh.

Kdor štedi s časom, štedi z denarjem! Res staneta železnica in avto tudi nekaj, pa daleč ne toliko kakor hrana in stanovanje, voz in konj pri počasnem potovanju.

Umeli bode te torej, dragi braveli, da ni taka reč, če hoče kdo prepotovati in si ogledati kraje in dežele, ki smo jih gori našteali.

Koliko časa bi torej potreboval, vprašate?

Za potovanje samo morebiti mesec dni. Ker pa je svetopisemskemu znanstveniku treba potoma tudi študirati jezik domačinov, arabščino, ki je sorodnica svetopisemske hebrejščine, ker se je treba na važnih mestih vendarle nekaj dalje pomuditi, in ker si je treba končno tudi ogledati in si preštudirati knjižnice, ki leže v znanstvenih središčih orienta, v Kairi, Jeruzalemu, v Beirutu, — bi narastel čas na 3—4 mesece.

In — stroški?

Stroški so seve veliki. Izračunal sem si po podatkih, ki jih imam od znancev iz Kaire in Jeruzalema, da bi stalo trimesečno potovanje okroglo 75.000 dinarjev. Je mnogo, pa vendar ne toliko, da bi se ne dalo spraviti vkup —

Pisec članka sam namerava potovati tekom prihodnje zime v svetopisemske dežele. Leta že se pripravljaja, precej denarja si je že prihranil, nekaj pa mu ga seve še manjka. Zaupajoč na Božjo previdnost se je minulo spomlad obrnil na javnost s prošnjo za podporo. Ni se varal. Dobri dve tretjini stroškov sta že kriti, glede ostanka pa trdno upa v Boga in v dobre ljudi, da bo tudi kmalu krit.

»Kedaj pa torej mislite odpotovati,« me radovedno vprašujete.

Meseca januarja. Pri nas je tedaj zima, na Jutrovem pa najlepša pomlad. Poletna huda tamošnja vročina nam hladnim, severnim ljudem ne stori dobro.

Potoval pa bom čez Trst in Rim, kjer se oglasim v papeškem svetopisemskem zavodu ter nekoliko pošturiram. Iz Rima pojdem čez Brindisi v Aleksandrijo. Najprvo obiščem Egipt, kolikor je važen za Sv. pismo, nato grem k Rdečemu morju in na Sinaj. Marca bom v Jeruzalemu — mesec dni — in v Palestini, aprila in del majnika v Siriji in v Mezopotamiji, v deželi Babilona in Nintv. S koncem majnika se vrnem v domovino. —

* * *

Upam, dragi braveli, sedaj ste kolikortoliko prepričani, da je tako potovanje potrebno, pa tudi izvedljivo. Bog in dobri ljudje bodo pomagali. Kako, — to ulegnete morebiti v kratkem kje zvedeti!

Razume se končno, da bode te vi, cenjeni braveli našega »Gospodarja«, prvi in koj spotoma dobivali točna poročila o vseh znamenitih krajih in dogodljajih potovanja. To tirja že čut hvaležnosti do vseh blagih dobrotnikov. Do tedaj pa na svidenje!